

[Lenger]

fald ikke den uheldige situation, som ministeren omtaler her.

Ministeren siger også, at enhver vil kunne anmelde forældre, hvis man afskaffer revsesretten i en eller anden form. Det kan man sandelig også i dag. Det er bare ikke det, der er situationen. Der findes allerede i dag en lang række situationer, hvor man endda skal anmelde forældrene – det gælder visse offentlige myndigheder; den bestemmelse er kommet ind i forbindelse med bistandsloven – men det er ikke det, der er afgørende, om enhver kan anmelde eller ej. Det, der er afgørende, er, hvorvidt en afskaffelse af revsesretten i sig selv vil føre til ændringer i retspraksis. Det behøver ikke at være tilfældet. Det kommer jo meget an på, hvordan paragraffen, hvordan bestemmelsen er udformet – og ikke mindst de bemærkninger, der ledsager den. Hvis man gør det klart, opnår man i hvert fald ikke de uheldige konsekvenser, som ministeren er inde på.

Endelig mener jeg også, at ministeren ser alt for isoleret på forslaget, for – jeg vil præcisere det endnu en gang; så gør jeg det heller ikke mere i dag – det går ikke ud på at straffe sig ud af problemerne. Det kan tværtimod være meget ulykkeligt, hvis en familie er i en dårlig situation, som også ytrer sig i, at børnene får tæv, at der så kommer straf oven i købet. Det kan gøre ondt værre. Det er ikke det, vi vil opnå. Det er tværtimod det, som vi vil hindre, men hindre på et tidligt tidspunkt, før problemerne er blevet alvorlige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om børns retsstilling.

Af Torben Lund (S), Leif Hermann (SF), Lone Dybkjær (RV) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Fremsat 3/4 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I modsætning til det forrige forslag, der har været behandlet tidligere, fremkommer dette forslag i det væsentlige som førsteangangsforslag. Det har også en stor rækkevidde, en betydelig principiel interesse, og derfor bliver det altså nogle flere bemærkninger, jeg mener det er rigtigt at gøre over for dette forslag, end jeg gjorde over for det tidligere.

Jeg er klar over, at grunden til, at forslaget kommer nu, er, at justitsministeriets arbejdsgruppe afgav en betænkning om forældremyndighed og samværsret i september måned sidste år. Jeg synes, at den pågældende arbejdsgruppe har udført et meget grundigt og seriøst arbejde, og at betænkningen på en række enkeltområder indeholder en forbedring af de gældende regler i myndighedsloven om forældremyndighed og værgemål. Jeg kan da også sige, at betænkningen stort set er blevet vel modtaget i forbindelse med høringen af de berørte myndigheder og organisationer. Men jeg vil også minde om, at på flere af de centrale punkter var arbejdsgruppens opgaver alene af teknisk karakter. Arbejdsgruppen skulle tage stilling til, hvordan man i givet fald kunne udforme regler om bl.a. forældremyndighed. Arbejdsgruppen har således ikke haft til opgave at tage stilling til, om det ville være rigtigt at indføre sådanne regler.

Flere af forslagsstillerne til dette beslutningsforslag var sidste år også forslagsstillere til lignende forslag om børns familieretlige stilling. Under første behandling i februar sidste år mindede jeg i debatten om fælles forældremyndighed om, at spørgsmålet allerede har været behandlet i to udvalg, ægte-skabsudvalget og børnekommissionen, og at der i de to udvalg var delte meninger om, hvorvidt der bør være adgang til at aftale